

En l'agraïment, breu, amb Casasses de nou a l'escenari però ara ja amb el guardó a les mans i un faristol al davant, va voler posar en valor els poetes joves i la seva curiositat i ganes infinites d'aprendre i descobrir dient que ara és ell el que aprèn dels joves. El poeta, que segons va reconèixer a la roda de premsa se sentia "patumitzat", va acabar fent també una mirada enrere cap als cinquanta-un anteriors guardonats dient sentir-se «com un nen que el deixen seure a la taula dels grans».

Casasses, doncs, va omplir de poesia el Palau de la Música que per vint-i-cinquè any consecutiu acollia el lliurament del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Una poesia que atrapava el públic present al Palau en una jornada molt especial, després de mesos amb l'activitat cultural pràcticament aturada per la pandèmia, però que també atrapa lectors i noves generacions de poetes al dia a dia. Com va dir Bel Olid per cloure la glossa al guardonat: «Casasses és poesia de cada dia i de diumenge, igual que el pa».

Gerard MUIXI I TEJADO

XVII Jornada de la SCATERM «La terminologia en el diccionari» (22 d'octubre de 2021). — La Societat Catalana de Terminologia (SCATERM) va organitzar el matí del dia 22 d'octubre de 2020 la seva jornada anual. Aquesta dissetena edició va estar dedicada a la terminologia que contenen els diccionaris, amb un doble enfocament: per una banda, la conferència inaugural i les ponències es van centrar en els termes que s'inclouen en la nomenclatura dels diccionaris generals; per una altra banda, la taula rodona va tenir com a eix conductor les definicions i la terminologia associada, tant en diccionaris generals com especialitzats.

Ester Bonet, presidenta de la SCATERM, va obrir la jornada. Va explicar com les circumstàncies excepcionals de 2020 van obligar a fer canvis en el calendari i en el format de l'acte, que va ser virtual. Tot seguit, M. Teresa Cabré, presidenta de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), en la seva intervenció de benvinguda, va justificar la necessitat d'incloure terminologia en els diccionaris i va plantejar algunes preguntes clau en relació amb el tema —quina terminologia ha d'incloure el diccionari?, quanta?, com ha d'estar representada?—, amb l'ànim que la jornada contribuís a trobar-ne les respostes.

Carolina Santamaria, cap de les Oficines Lexicogràfiques de l'IEC, va encetar les reflexions amb la conferència «Criteris per a la selecció i el tractament de la terminologia en el *DIEC*». Després de constatar que en la llengua hi ha transvasaments constants entre el lèxic general i la terminologia, i també entre àmbits especialitzats, va explicar la metodologia que es va seguir per a la inclusió de terminologia al *Diccionari de la llengua catalana (DIEC)*, tant en la primera edició com en la segona. L'objectiu era que aquestes obres lexicogràfiques normatives continguessin termes de tots els àmbits del coneixement, actuals i correctes, per cobrir les necessitats denominatives d'un parlant mitjà de la llengua catalana.

Les ponències de la segona part de la jornada van estar dedicades a uns altres dos diccionaris generals, en català i en castellà. Núria Bort, d'Enciclopèdia Catalana, en la ponència «La terminologia del *Gran diccionari de la llengua catalana*, al portal www.encyclopedia.cat», va mencionar alguns criteris d'inclusió de terminologia al *GDLC*, entre els quals va posar en relleu la incorporació de termes documentats en obres de divulgació. També va destacar alguns trets distintius de la microestructura del *GDLC*, com ara la inclusió d'etimologia, la data de la primera documentació de les unitats lèxiques o la pronúncia dels manlleus.

Fernando Pardos, de la Universidad Complutense de Madrid, en la ponència «Sembrar a voleo: el *DRAE* y la terminología», va parlar sobre la metodologia de treball per a la inclusió de terminologia al *Diccionario de la lengua española (DRAE)*. D'acord amb la seva experiència en

l'elaboració d'aquesta obra, el fet que no s'apliquessin criteris específics pel que fa a la terminologia i que hi hagués desequilibris en la relació d'àrees del coneixement, així com una manca de jerarquia temàtica, són la causa de la presència asistemàtica de termes en el *DRAE*. Per aquest motiu, Pardos insta a repensar el tractament de la terminologia en aquest diccionari, perquè sigui pertinent i representativa.

Finalment, la taula rodona es va dedicar a «La definició dels termes en el diccionari general i en els especialitzats». En primer lloc, de la intervenció de Carme Bach, de la Universitat Pompeu Fabra, cal ressaltar l'aproximació al diccionari des de l'àmbit de l'anàlisi del discurs, com a gènere textual. Va destacar-ne tres dimensions: des de la sociocultural, respon a una necessitat i té un valor per a la societat; des de la pragmàtica, té com a objectiu la comunicació; des de la textual, presenta coherència semàntica i cohesió lèxica i gramatical.

En segon lloc, Carles Riera, de la Universitat Ramon Llull, va analitzar alguns termes de l'àmbit de la medicina en diccionaris generals i especialitzats. Va mostrar amb exemples com a vegades es produeixen alternances en la grafia dels termes que poden dur a confusions semàntiques, cosa que des del seu punt de vista els diccionaris haurien de contribuir a resoldre. També va suggerir que els diccionaris generals haurien d'incloure més noms comercials d'ús comú entre els parlants.

En tercer lloc, Joan Vallès, de la Universitat de Barcelona, va assenyalar que no hi ha gaires diferències entre les definicions dels termes en els diccionaris generals i els especialitzats, sinó que divergeixen en la quantitat de termes que inclouen. Pel que fa als termes nous, va fer èmfasi en el fet que els diccionaris generals només haurien d'incloure termes consolidats i amb continuïtat en l'ús.

Per finalitzar les intervencions de la taula rodona, Joan Rebagliato, del TERMCAT, va defensar que les definicions dels diccionaris generals i especialitzats haurien de ser diferents. Per exemple, en els especialitzats, haurien de ser més llargues i complexes, mentre que en els generals s'hauria d'evitar l'ús de termes massa específics. També va proposar millores per a les definicions dels diccionaris generals, com ara la inclusió d'informació sobre l'aspecte, perquè és un tret que un parlant mitjà pot reconèixer.

La taula rodona va acabar amb un debat, que va permetre la participació dels assistents. Finalment, Jaume Martí, de la Universitat Pompeu Fabra i la Fundació Torrens-Ibern, va cloure la jornada amb un resum dels punts clau que es van tractar durant el matí en relació amb la terminologia en el diccionari.

M. AMOR MONTANÉ MARCH
Universitat de Barcelona¹

X Fòrum del Patrimoni Literari: Literatura i censura. Càtedra de Patrimoni Literari Maria Àngels Anglada - Carles Fages de Climent (4 de novembre de 2020). — La desena edició del Fòrum del Patrimoni Literari, una de les activitats regulars de la Càtedra de Patrimoni Literari Maria Àngels Anglada-Carles Fages de Climent de la Universitat de Girona, el passat 4 de novembre de 2020, es va dedicar a analitzar i a debatre sobre la relació entre «Literatura i censura». Tal com plantejava el programa del Fòrum, celebrat per primera vegada telemàticament per motius sanitaris, el tema permetia reivindicar el valor patrimonial de la literatura, entesa com a font històrica i sociocultural, i la seva utilitat a l'hora de parlar del temps present, ja que diverses formes que pren la censura poden arribar a determinar, o, si més no, a condicionar, tant la llibertat

1. L'autora és professora lectora Serra Hünter.